

Takács László

[hiába volt]

hiába volt a sok gyakorlat az
árulás és az áruitatás
fűrészporral kitömött végtagok

Alleluja

egyetlen sírban se én vagyok Csak
gonoszkodom mi másra jó az ilyen akarat csupa
ábra a panaszfal meghasonlott madarak alatt
kézművesek hajlonganak a vélt sírok körül
tapasztanak tapasztanak Egykettőre eltűnik a
repedés

hát ha nem haltál meg időben
vegyülj el legalább
a kijövőkkel egy-két utcasarokig
hiszen tudniuk kell

a nagy áramszünet alatt
a te szemed nyitva maradt
vackorhoz narancshoz csak a te réveden jutnak
és az isteni kópéságról egyet-mást
elmorranthatsz

az új és a szemtelen
minden időkben hasznot terem
Talán nem veszik észre hogy hiába
maradtál élve nem voltál méltó az
elítéltetésre

Alleluja, alleluja Kezdi újra az
emberiség egy rafinált cölöp körül az életét

TAKÁCS LÁSZLÓ VERSE

Takács László

[Kilendültek]

Kilendültek künn is. benn is
 a harangok
 és a böjt kihaladt szövetéből
 az egykori rangok villodztak
 a szántók és vetők elébe.
 És a hír hogy: végre!
 létrákat lógatott a mélybe,
 /hol csupa vatta közt, mint
 a bogarak
 végigálmodhatta azt, amit
 a fakír jósolt a mázsás-legű kertben:
 "... ki a párzás révén jött, hogy féljen,
 átmegy a földön-égen".../
 Most hogy a nap kitakarta
 a magasságot, harmadnapra -
 bárányt ölt és borban fürdött.
 S mert úgy tudta
 sokáig nem tarolhat
 elengedte az érzék kutyáit,
 fűtyült az ártalomra
 és kevés volt olyan
 ki hajnal-ésszel
 imigy rimánkodott
 beérve a közömbös Egésszel: "Ki a bábut
 visszahívta zúdítsa kényes
 edényébe vissza a lelket
 azt, akit eleddig egyszer volt bátor
 elhagyni (mint szervet) magából az
 ember
 hadd érezze bizonyosan, hogy
 feltámadt a vízzel, a szénnel és
 semmi se hiányzik belőle, mert
 energia s az sohasem vész el!"

Agónia

úgy maradt a rozsdá a vízköpő
 szája szélén ahogy a kiapadás
 első rémületében Még talán
 hátra is nézett a válla fölött
 mi miatt késik eddig özönlött
 Még az is elképzelhető
 hogy morgott hogy az a pléhtető
 minek képzelet magát Megint
 elősorolja az összes rokonát
 ráijessen hogy bár anyagban
 ugyanazok
 azért ő formálja meg egyedül
 a végső alakzatot
 Szégyen is emészthette hogy odalenn
 szegényebb a látvány
 s az az idecsődített regiment
 turista széplélek városfaló
 a köveket rugdossa vagy epéskedik
 és sűrűn elhangzik Nyilvánvaló
 egy ilyen ország Dehát uraim
 A romokat romosítják
 Kíáltani akart ő a vízköpő
 hogy ne kell mindjárt kongatni
 azokat a harangokat
 és ekkor érte a halál
 azt még érezhette hogy visszaáll
 a zajos élete körül a csend
 még makacskodott a csipkés száj
 azt hitte csupán csak tévedés
 valami ostoba tréfa az egész
 félelmét és dühét utoljára
 rávicsorította önmagára